

دعای شب آخر شعبان المعظم و شب اول رمضان المبارک

دعایی که حضرت امام صادق(ع) در شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان می خواند.

دعایی که حضرت امام صادق(ع) در شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان می خواند.
به گزارش خبرگزاری مهر، شیخ از حارث بن مُعِیْرَه نَضْرٰی روایت کرده که حضرت امام جعفر صادق(ع) در شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان این دعا را می خواند:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
خدایا این ماه مبارکی که قرآن در آن نازل گشته آن قرآنی که
وَجُعِلَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنا فِيهِ
راهنمای مردم گردیده و نشانه های روشنی از راهبری و جدا کردن میان حق و باطل است فرا رسیده
پس ما را در این ماه سالم بدار
و سَلِّمْهُ لَنَا وَتَسَلِّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَ عَافِيَةٍ يَا مَنْ أَحْذَ الْقَلِيلَ
و آن را در حال آسانی و تندرستی از ما بگیر ای که بگیرد اندک را
و شَكَرَ الْكَثِيرَ إِقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي إِلَى
و بسیار قدردانی کند، این طاعت اندک را از من بپذیر خدایا از تو خواهم که برای من بسوی هر
كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَ مِنْ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَانِعًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ
کار خیری راهی و از هر چه دوست نداری سر را هم مانعی قرار دهی ای مهربانترین مهربانان ای که
عَفَا عَنِّي وَ عَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْنِي
گذشتی از من و از آن کارهای زشتی که در پنهانی کردم ای که مرا به سبب دست زدن
بَارِئِكَابِ الْمَعَاصِي عَفْوَكَ عَفْوَكَ يَا كَرِيمُ إِلَهِي
به گناهان نگیری. گذشت، گذشت، گذشت تو را خواهانم ای بزرگوار خدایا
وَعَظَّمْتَنِي فَلَمْ أَنْعِظْ وَ رَجَرَّتَنِي عَنْ مَحَارِمِكَ فَلَمْ أَنْرَجِرْ فَمَا عَذْرِي
مرا پند دادی ولی من پند نگرفتم و از کارهای حرام خود بازماندنی ولی من بازنیاستادم پس چه عذری
فَاعْفُ عَنِّي يَا كَرِيمُ عَفْوَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ
به درگاهت دارم ای کریم از من گذشت کن که عفو و گذشتت را خواهانم خدایا از تو درخواست دارم آسودگی هنگام
الْمَوْتِ وَالْعَفْوِ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنِّي عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنْ
مرگ و گذشت در وقت حساب را بزرگ است گناه از بنده ات پس باید گذشت
التَّجَاوُزُ مِنِّي عِنْدَكَ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَ يَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ
از جانب تو نیز نیکو باشد ای شایسته پرهیزگاری و ای شایسته آمرزش عفو و گذشتت را خواهانم
اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ بَنُ عَبْدِكَ بَنُ أَمَتِكَ ضَعِيفٌ فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ
خدایا من بنده و فرزند بنده و فرزند کنیز توام ناتوان و نیازمند مهر تو هستم
وَ أَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنَى وَ الْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ قَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ أَحْصَيْتَ
و تویی که دارایی و برکت بر بندگانت فرو فرستی و تو چیره و توانایی کارهای بندگانت را
أَعْمَلُهُمْ وَ قَسَمْتَ أَرْزَاقَهُمْ وَ جَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً السِّنِّتُهُمْ وَ الْوَأْتُهُمْ
شماره داری و روزیشان را قسمت کرده و زبانها و رنگهانشان را متفاوت کردی
خَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ وَ لَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَ لَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قُدْرَكَ
آفرینشی پس از آفرینش دیگر و بندگانت دانش تو را ندارند و قدر تو را ندانند
وَكُنَّا فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ
و همه ما نیازمند رحمت هستیم پس ای خدا رو از من مگردان و مرا در کردار
صَالِحِي خَلَقَكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ اللَّهُمَّ ابْقِنِي
و آرزو و امور مربوط به قضا و قدر از شایستگان خلق خویش قرارم ده خدایا زنده ام بدار
خَيْرَ الْبَقَاءِ وَ أَقْنِنِي خَيْرَ الْقَنَاءِ عَلَى مُوَالَاةِ أَوْلِيَائِكَ وَ مُعَادَاةِ أَعْدَائِكَ
به بهترین وضع زندگی و بمیرانم به بهترین مردن (یعنی) با دوستی دوستان و دشمنی با دشمنان

وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَ الرَّهْبَةَ مِنْكَ وَالْخُشُوعَ وَالْوَفَاءَ وَالتَّسْلِيمَ لَكَ
و رغبت به درگاهت و ترس و خشوع از تو و وفاداری و تسلیم بودن در برابرت
والتَّصَدِيقَ بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعَ سُنَّةِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي
و تصدیق کردن کتاب تو (قرآن) و پیروی از روش پیغمبرت خدایا آنچه در دل دارم
مِنْ شَكٍّ أَوْ رَيْبَةٍ أَوْ جُحُودٍ أَوْ قَنُوطٍ أَوْ فَرَحٍ أَوْ بَدَخٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ
از شک و تردید یا انکار یا ناامیدی یا خوشی یا گردن فرازی یا اسراف در خوشگذرانی یا
خِيَلَاءٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سَمْعَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كَفَرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ
خودبینی یا خودنمایی یا شهرت جویی یا ایجاد دو دستگی یا دورویی یا کفر یا فسق یا
عِصْيَانٍ أَوْ عَظْمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ فَاسْأَلْكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي
گناه یا بزرگ طلبی یا چیزهای دیگری که تو دوست نداری پس ای پروردگارا از تو خواهم که آنرا تبدیل کنی
مَكَانَهُ إِيمَانًا بِوَعْدِكَ وَ وَفَاءً بِعَهْدِكَ وَ رِضًا بِقَضَائِكَ وَ زُهْدًا فِي
به ایمان به وعده ات و وفاداری به پیمانت و خوشنودی به قضاء و قدرت و پارسایی در
الدُّنْيَا وَ رَعْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَ اثْرَةً وَ طُمَآنِينَةً وَ تَوْبَةً نَصُوحًا أَسْأَلُكَ
دنیا و اشتیاق بدانچه نزد تو است و فضیلتی و آرامشی و توبه خالص ، این را از تو خواهم
ذَلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ إِلَهِي أَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تُعْصِي وَ مِنْ كَرَمِكَ
ای پروردگار جهانیان خدایا تو را بخاطر بردباریت نافرمانی کنند و به طمع جود و کرم
وَ جُودِكَ تُطَاعُ فَكَانَكَ لَمْ تُعْصَ وَ أَنَا وَ مَنْ لَمْ يَعْصِكَ سُكَانُ أَرْضِكَ
اطاعت کنند پس گویا نافرمانیت نکرده اند و من با کسانی که نافرمانیت نکردند همه ساکنان زمین توئیم
فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا وَ بِالْحَيْرِ عَوَادًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلِّ
تو بر ما به فضل خویش بخشنده باش و به نیکویی بازگردنده ای مهربانترین مهربانان و درود
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ صَلَوةً دَائِمَةً لَا تُحْصَى وَ لَا تُعَدُّ وَ لَا يَقْدَرُ
خدا بر محمد و آل او درودی همیشگی که به شماره و عدد درنیاید و اندازه اش
قَدَرُهَا غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
نتواند جز تو ای مهربانترین مهربانان